

[Hans Hansen.]

prioritet i hver eneste Ejendom. Det, som efter vort Forslag, efter en Overgangstid gaar ind i Statens og Kommunens Kasser som en fast Indtægt, gaar nu i de private Lommer, og saa tager Staten og Kommunerne en Skatteprioritet foran de øvrige Prioriteter, hvilket er ødelæggende for Kreditforeningerne. Forholdet er ganske det stik modsatte af, hvad det ærede Medlem siger, thi det er det nuværende System, der virker ødelæggende for Realkrediten og annullerer Kreditforeningernes Pant.

Det ærede Medlem talte om Ansættelse af Grundrenten i Forbindelse med Skovenes Vurdering og spurgte, om Ansættelse af Grundrenten skete i Lighed med Vurderingen af Skovene. Der er jo ingenlunde noget mærkeligt i, at man benytter en særlig Vurderingsmaade overfor Skovene, som man paa en vis Maade vil frede, Forslaget indeholder jo Bestemmelser om fredede Arealer. Her kan ikke være Tale om Tilbud og Efterspørgsel i samme Omfang som ved den Jord, der skal bruges paa anden Maade, enten til Landbrug eller til Bebyggelse.

Det ærede Medlem konkluderede sine Betragtninger derhen, at Lovforslagets Gennemførelse vilde være en Krænkelser af Ejendomsretten og medføre det rene Kaos. Heroverfor maa jeg maaske have Lov til at pege paa de Forhold, som det nuværende Samfundssystem medfører. Det er ingenlunde tilfældigt, at omtrent hver anden Dag henvender en Deputation sig til Statsmagten for at faa Tilskud, og det er ingenlunde tilfældigt, at vi i Øjeblikket har en Beskatning, der gennemsnitlig udgør 1 000 Kr. pr. Familie. Det er ingenlunde tilfældigt det, der skete, da Venstre kom til Magten; det ærede Medlem har ganske vist ikke personligt noget Ansvar derfor paa anden Maade end derigennem, at han giver Partiet sin Tilslutning. Efter at Partiet Venstre havde vokset sig stærkt under Kampen mod ethvert Krav om Forrettigheder og Privilegier og ved allerede fra 1872 paa Ligerettens Grund at gaa imod Højres Styre og politiske Opfattelse — jeg kan tillade mig at sige, at det stod paa samme Maade, som Retsforbundet staar i Dag —, skete der det i 1901, da Venstre kom til Magten, at den første betydelige Handling, som Partiet foretog

sig, bl. a. under den højtærede Undervisningsministers Protest, var, i Stedet for at følge sit Program, at ophæve Hartkornsskatterne. I 90'erne kom der en Bevægelse op, der kaldte sig Agrarbevægelsen, og dens oprindelige Opgave var at protestere mod Toldbeskatningen. Man sagde: Hvis Industrien fremdeles skal have Told, vil Landbruget ogsaa have en Bid med af Kagen. Men det varede ikke ret længe, alene af den Grund, at Landbruget ikke kunde bruge nogen Toldbeskyttelse. De Herrer maa nemlig ikke tro, at Landbruget er frihandelsvenligt for Frihandlens kønne Øjnes Skyld, nej, det er, fordi det ikke har Brug for Toldbeskyttelse og slet ikke kan udnytte den. Hvis Landbruget havde Fordel af Toldbeskyttelse, vilde det være akkurat lige saa toldbeskyttelsesvenligt som de Konservative og mange andre, der ser deres Fordel derved. Kravet om Toldbeskyttelse faldt hurtigt bort, men saa kom der et nyt Krav frem, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) omtalte, og som førte til Fejlen, nemlig Kravet om Hartkornsskatternes Omlægning til Ejendomsskyld, og man skabte den Gang et Slagord, en Devise, som næsten lød helt fornuftigt: Vi vil have fri Jord i fri Mands Haand, vi vil have Trællemærket af Jorden. I 1903 gennemførte man Ejendomsskylden og ophævede Hartkornsskatterne, og der er jo en Overflod af tingløse Skøder og Købekontrakter, der beviser, at dér, hvor Hartkornsskatterne var højt ansat, paa den gode Jord, var Købesummen mindre, fordi man havde en fast Førsteprioritet, som Samfundet ejede i Jorden, og som blev overdraget fra Sælger til Køber; dér, hvor Hartkornsskatten var høj, var der givet Afkortning i Købesummen.

Venstre voksede sig stærkt paa Kravet om Ligeret i Modsætning til Kravet om Varetægelse af Særinteresserne, og Venstre taler den Dag i Dag om Klassepolitik. Jeg vil gerne heroverfor sige, at der er dog den Fordel ved Socialdemokratiet, at det selv erkender, at det er et Klasseparti, medens Venstre alle Dage har ment at kunne fremhæve, at det var et Folkeparti. I 1903 gennemførte Venstrepartiet en Lov om Aflysning af Hartkornsskatterne. Det betød i Virkeligheden, at man ved Hjælp af Fler-